

April 2020

Het feest van Pasen ontmoeten vanuit het perspectief van vandaag

Soms vraagt men zich af: "Wat fascineerde en inspireerde mensen 2000 jaar geleden in hun persoonlijke ontmoeting met Jezus van Nazareth? - En wat beweegt ons vandaag - en wat lijken we vandaag te hebben verloren?"

Kijkend naar Jezus is het zijn liefde voor de mensheid, zijn vertrouwen in God, zijn onvoorwaardelijke inzet voor vrede. Als we ons de woorden van de Bergrede herinneren, heeft Hij de armen en degenen die de armen hielpen zalig verklaard: de barmhartige, de geweldloze vrede-stichters. Het ging niet om een beetje vrede, maar om de fundamentele verandering in levensomstandigheden, een fundamentele verandering in de geest van de mensen. '

Jezus heeft het onwankelbare vertrouwen in God gecombineerd met de kritische reflectie op religieuze tradities. Het evangelie van Pasen, het oprichtingsdocument van het christendom, bevat dus al de uitnodiging om de religie kritisch in vraag te stellen. Daarom hebben de grote denkers van het christelijk geloof altijd geweten dat geloven in God alleen geloofwaardig is wanneer onmenselijke religieuze tradities radicaal in twijfel worden getrokken zoals Jezus deed.

Op Pasen hoort men gejuich: "Hij is opgestaan! Hij is echt opgestaan!" Deze oproep brengt de boodschap van Jezus, zijn 'vredesboodschap in de wereld en geeft haar een enorme spirituele kracht: haat en geweld zullen niet het laatste woord hebben, maar liefde, respect en vrede wel.

De paasboodschap heeft ook een waarschuwingspagina: Onwankelbaar geloof in God mag niet worden gecombineerd met onmenselijk religieus dogmatisme! Dit is een kennis en wijsheid die vandaag niet genoeg kan worden verkondigd.

Op weg naar het kruis heeft Jezus ervaren wat het betekent als religieus pesten leidt tot uitsluiting, haat en geweld.

De vredelievende werd geminacht, gemarginaliseerd, beledigd, tot zondebok verklaard. - Waarom? - Omdat hij anders was, anders dacht, anders handelde dan degenen die de heersende tijdsgeest volgden. Omdat hij enkele tradities en levenswijzen in twijfel heeft getrokken. Omdat hij zich afvroeg of ze nog steeds actueel en authentiek waren. En misschien ook wel, of ze de mensen echt dienden?

Zijn weg naar het kruis herinnert aan het lijden van iedereen die vandaag de dag wordt veracht en vervolgd zoals de minderheden, de gestigmatiseerde en gemarginaliseerde groepen en de migranten - omdat ze anders spreken, anders denken, anders handelen, anders leven - of gewoon omdat ze een andere huidskleur hebben. Voor een christendom dat zijn oprichtingsakte en zijn missie serieus neemt, is respect voor het geloof en de levenssituatie van anderen daarom elementair.

Het christendom vereist ook dat we het eigen geloof serieus nemen, het naar de huidige tijd brengen en het naleven volgens de huidige maatstaven, waardoor het een aantrekkelijk aanbod voor anderen kan worden.

Christelijk Pasen is een vreugdevolle uitnodiging en een serieuze vermaning: aan de ene kant is Pasen een uitnodiging om het leven in al zijn facetten te vieren. Aan de andere kant is Pasen een vermaning om met je eigen woorden te spreken en je uiterste best te doen om de waarden van de Bergrede niet

langer als een utopie te bekijken. De armen, de verstotenen, alle mensen die het niet zo goed hebben in het leven, mogen niet worden afgeschreven en zeker niet worden veracht. Vriendelijkheid en naastenliefde mogen niet worden beschouwd als zwakheid en waanzin of zelfs niet als vijandigheid jegens het 'eigen' volk.

Een vrede-stichter mag niet worden beschouwd als een onwereldse romantische excentriekeling. Alleen dan zullen we echt worden opgewekt - als mens en als christen - en zullen we de boodschap van Paaszondag verder kunnen zetten in onze eigen tijd.

Velen van ons zullen dit jaar Pasen niet samen kunnen vieren vanwege de Corona-pandemie die sociale afstand vereist, maar alleen fysiek. Niets belet ons om verenigd te zijn in geest, gebed en hart. We moeten ons verenigd voelen met en dankbaar zijn voor die mensen die tegen deze epidemie vechten, verenigd en medelevend met de slachtoffers en families die door deze plaag zijn getroffen, en verenigd met de zusters en broers in de Salvatoriaanse familie, in gebed en in een leven van hoop en vertrouwen.

Deze crisis laat ons eens te meer zien dat we niet in een eerste, tweede of derde wereld leven. Het laat ons zien dat er voor ons mensen maar één wereld is, waar we zorgvuldig en duurzaam mee moeten omgaan. Misschien helpt dit ons om ons te concentreren op de dingen die er echt toe doen: wederzijds respect en liefde, zuinigheid en het delen van de dingen die God ons heeft gegeven.

Een vrolijk, vredig en gezegend Pasen, en vooral: blijf gezond!

Het Algemeen Comité van de ICDS